

POSTANOWENIE

Warszawa, 1 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron 1 czerwca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 18 maja 2026 r. przez wykonawcę MAN Truck & Bus Polska spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wolicy przy Alei Katowickiej 9 (05-830 Nadarzyn) w postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa – 3 Regionalną Bazę Logistyczną z siedzibą w Krakowie przy ul. Montelupich 3 (30-901 Kraków)

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze.
2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 15 000zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) na rzecz wykonawcy MAN Truck & Bus Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wolicy, uiszczonej tytułem wpisu od odwołania.
3. Znieść w pozostałym zakresie koszty między Stronami.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 2360/26

Uzasadnienie

Skarb Państwa – 3 Regionalna Baza Logistyczna z siedzibą w Krakowie zwana dalej „zamawiającym”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”, w trybie przetargu nieograniczonego, pn.: *Dostawa samochodów ogólnego przeznaczenia – MIKROBUŚ*o numerze referencyjnym: 83/2026/D, zwane dalej „postępowaniem”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 6 maja 2026 r., pod numerem publikacji: 309859-2026 (numer wydania Dz. U. S: 87/2026).

Szacunkowa wartość zamówienia, którego przedmiotem są dostawy jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

18 maja 2026 r. wykonawca wykonawcę MAN Truck & Bus Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Wolicy (zwany dalej: „odwołującym”) wniósł odwołanie wobec czynności i zaniechania czynności zamawiającego polegających na:

- określeniu w rozdziale IV ust. 1 pkt 3 SWZ oraz w załączniku nr 6 do SWZ obowiązku dołączenia do oferty przedmiotowego środka dowodowego w postaci wyłącznie własnego oświadczenia wykonawcy o dostosowaniu pojazdu do zasilania paliwem NATO F-34, mimo że środek ten ma charakter wyłącznie blankietowy i deklaratorywny oraz nie pozwala na rzeczywiste potwierdzenie, że oferowane pojazdy spełniają wymagania określone przez zamawiającego w pkt II ppkt 4 WET stanowiących załącznik nr 4B do SWZ, w szczególności w zakresie możliwości eksploatacji pojazdu na paliwie F-34, zachowania gwarancji producenta pojazdu bazowego, bezpieczeństwa eksploatacji oraz zachowania parametrów użytkowych pojazdu po zastosowaniu tego paliwa;

- opisanie przedmiotu zamówienia w pkt II ppkt 4 WET stanowiących załącznik nr 4B do SWZ oraz w rozdziale III ust. 16 SWZ w sposób wewnętrznie niespójny i niekompatybilny

z ustanowionymi przez zamawiającego przedmiotowymi środkami dowodowymi, polegający na nałożeniu na wykonawców obowiązku dostarczenia pojazdów przystosowanych do zasilania paliwem NATO F-34, przy jednoczesnym zaniechaniu ustanowienia rzeczywistych

i obiektywnych mechanizmów weryfikacji spełnienia tego wymagania na etapie badania

i oceny ofert, mimo że wymaganie to dotyczy kluczowych parametrów technicznych

i eksploatacyjnych pojazdu oraz wiąże się z koniecznością zachowania gwarancji producenta pojazdu bazowego, bezpieczeństwa użytkowania i interoperacyjności logistycznej Sił Zbrojnych RP;

- ukształtowanie postępowania w sposób prowadzący do nieporównywalności ofert oraz wyboru wykonawcy, którego oferta może nie odpowiadać rzeczywistym wymaganiom zamawiającego, wskutek dopuszczenia możliwości

wykazywania spełnienia wymogu kompatybilności pojazdu z paliwem NATO F-34 wyłącznie poprzez własne oświadczenie wykonawcy, bez obowiązku przedstawienia dokumentów pochodzących od producenta pojazdu bazowego albo oficjalnego importera czyli oficjalnego przedstawiciela na Polskę producenta marki oferowanego pojazdu bazowego, potwierdzających możliwość eksploatacji pojazdu na paliwie F-34 bez utraty gwarancji producenta pojazdu bazowego, bez negatywnego wpływu na trwałość eksploatacyjną pojazdu oraz z zachowaniem parametrów eksploatacyjnych wymaganych przez zamawiającego.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

1) art. 16 pkt 1 i 2 Pzp w zw. z art. 106 ust. 1 oraz art. 107 ust. 1 Pzp przez określenie

w rozdziale IV ust. 1 pkt 3 SWZ oraz w załączniku nr 6 do SWZ obowiązku dołączenia do oferty przedmiotowego środka dowodowego w postaci wyłącznie własnego oświadczenia wykonawcy o dostosowaniu pojazdu do zasilania paliwem NATO F-34, mimo że środek ten ma charakter wyłącznie blankietowy i deklaracyjny oraz nie pozwala na rzeczywiste potwierdzenie, że oferowane pojazdy spełniają wymagania określone przez zamawiającego

w pkt II ppkt 4 WET stanowiących załącznik nr 4B do SWZ, w szczególności w zakresie możliwości eksploatacji pojazdu na paliwie F-34, zachowania gwarancji producenta pojazdu bazowego, bezpieczeństwa eksploatacji oraz zachowania parametrów użytkowych pojazdu po zastosowaniu tego paliwa;

2) art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 106 ust. 1 oraz art. 107 ust. 1 Pzp zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp przez opisanie przedmiotu zamówienia w pkt II ppkt 4 WET stanowiących załącznik nr 4B do SWZ oraz w rozdziale III ust. 16 SWZ w sposób wewnętrznie niespójny i niekompatybilny z ustanowionymi przez zamawiającego przedmiotowymi środkami dowodowymi, polegający na nałożeniu na wykonawców obowiązku dostarczenia pojazdów przystosowanych do zasilania paliwem NATO F-34, przy jednoczesnym zaniechaniu ustanowienia rzeczywistych

i obiektywnych mechanizmów weryfikacji spełnienia tego wymagania na etapie badania

i oceny ofert, mimo że wymaganie to dotyczy kluczowych parametrów technicznych

i eksploatacyjnych pojazdu oraz wiąże się z koniecznością zachowania gwarancji producenta pojazdu bazowego, bezpieczeństwa użytkowania i interoperacyjności logistycznej Sił Zbrojnych RP;

3) art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 Pzp przez ukształtowanie postępowania w sposób prowadzący do nieporównywalności ofert oraz wyboru wykonawcy, którego oferta może nie odpowiadać rzeczywistym wymaganiom zamawiającego, wskutek dopuszczenia możliwości wykazywania spełnienia wymogu kompatybilności pojazdu z paliwem NATO F-34 wyłącznie przez własne oświadczenie wykonawcy, bez obowiązku przedstawienia dokumentów pochodzących od producenta pojazdu bazowego albo oficjalnego importera – przedstawiciela producenta oferowanej marki pojazdu bazowego, potwierdzających możliwość eksploatacji pojazdu na paliwie F-34 bez utraty gwarancji producenta pojazdu bazowego, bez negatywnego wpływu na trwałość eksploatacyjną pojazdu oraz z zachowaniem parametrów eksploatacyjnych wymaganych przez zamawiającego.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości oraz o:

- nakazanie zamawiającemu zmiany treści SWZ przez modyfikację rozdziału IV ust. 1 pkt 3 SWZ, pkt II ppkt 4 WET stanowiących załącznik nr 4B do SWZ, a także wzoru oświadczenia stanowiącego załącznik nr 6 do SWZ, poprzez zastąpienie obecnego blankietowego oświadczenia wykonawcy rzeczywistym przedmiotowym środkiem dowodowym potwierdzającym możliwość eksploatacji oferowanego pojazdu na paliwie NATO F-34 bez utraty gwarancji producenta pojazdu bazowego, bez negatywnego wpływu na bezpieczeństwo oraz trwałość eksploatacyjną pojazdu i części, a także z zachowaniem wymaganych parametrów eksploatacyjnych określonych w SWZ;

- nakazanie zamawiającemu wprowadzenia do SWZ definicji „Producenta” oraz „Importera”, przez wskazanie, że:

a. „Producent” – oznacza podmiot odpowiedzialny za projekt, produkcję oraz warunki gwarancji pojazdu bazowego;

b. „Importer” – oznacza oficjalny podmiot uprawniony przez Producenta do dystrybucji pojazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odpowiedzialny za realizację polityki gwarancyjnej Producenta oraz reprezentujący Producenta w zakresie dokumentacji technicznej i warunków eksploatacji pojazdu;

- zmianę Rozdziału IV ust. 1 pkt 3 SWZ przez nadanie mu następującego albo równoważnego brzmienia:

3) *dokument potwierdzający możliwość eksploatacji oferowanego pojazdu na paliwie do turbinowych silników lotniczych zgodnym z NO-91-A258-2:2021 „Materiały pędne i smary. Paliwo do turbinowych silników lotniczych. Część 2: Paliwo kod NATO F-34” lub normą równoważną, pochodzący bezpośrednio od Producenta albo Importera potwierdzający co najmniej: (a) możliwość eksploatacji oferowanego pojazdu przy zastosowaniu paliwa F-34, (b) brak negatywnego wpływu paliwa F-34 na bezpieczeństwo i trwałość eksploatacyjną pojazdu, (c) zachowanie gwarancji Producenta po zastosowaniu paliwa F-34, (d), lub równoważny przedmiotowy środek dowodowy, w szczególności świadectwo lub raport z badań wystawione przez wyspecjalizowane do tego rodzaju badań, jednostki certyfikujące, albo oficjalne stanowisko Producenta lub Importera pojazdu.;*

- odpowiednią zmianę załącznika nr 6 do SWZ przez usunięcie obecnego wzoru blankietowego oświadczenia wykonawcy albo przez uzupełnienie go o obowiązek podpisania tego oświadczenia bezpośrednio przez osoby

uprawnione do reprezentowania Producenta pojazdu albo oficjalnego Importera pojazdu.

W ramach postępowania odwoławczego nie zostały zgłoszone przystąpienia.

25 maja 2026 r. zamawiający złożył do akt sprawy pismo procesowe zawierające wniosek o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp.

W uzasadnieniu przedmiotowego pisma zamawiający wskazał, że 19 maja 2026 r. dokonał zmiany treści Specyfikacji Warunków Zamówienia przez rezygnację z wymogu dotyczącego przystosowania mikrobusów do ewentualnego zasilania paliwem F-34, a w konsekwencji powyższego zrezygnował z wymogu złożenia przedmiotowego środka dowodowego, o którym mowa w rozdziale IV st. 1 pkt 3 SWZ (załącznik nr 6 do SWZ) oraz wymogu uzgodnienia z Szefostwem Służby Czołgowo Samochodowej IWspSZ przed podpisaniem umowy wymagań związanych z przygotowaniem i eksploatacją pojazdów do zastosowania paliwa F-34. Zamawiający wyjaśnił ponadto, że dokonał również odpowiedniej zmiany w treści Specyfikacji Warunków Zamówienia oraz załącznika nr 4B do SWZ, polegającej na wykreśleniu załącznika nr 6 do SWZ, a także dokonał stosownej zmiany w treści załączników do projektowanych postanowień umowy. Tym samym, zdaniem zamawiającego, w aktualnej treści SWZ brak było postanowień, co do których złożone zostało odwołanie w przedmiotowej sprawie. Zamawiający przez analogię wskazał na sprawę pod sygn. KIO 334/21, w której Izba w sytuacji unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz badania i oceny złożonych ofert umorzyła postępowanie, wskazując na brak substratu zaskarżenia. Ponadto w sprawie prowadzonej pod sygn. KIO 1773/22 oraz KIO 1907/22 Izba doszła do przekonania, że unieważnienie kluczowej czynności objętej przedmiotem zaskarżenia stanowi o zbędności prowadzenia postępowania odwoławczego w odniesieniu do niej, brak jest bowiem substratu zaskarżenia. Ostatecznie w przypadku, gdy odwołujący nie cofnie odwołania, zamawiający wniosł o umorzenie postępowania w oparciu o art. 568 pkt 2 Pzp, zgodnie z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne.

26 maja 2026 r. Izba zwróciła się do odwołującego z prośbą o odniesienie się do wniosku zamawiającego z 25 maja 2026 r.

29 maja 2026 r. odwołujący złożył pismo, w którym oświadczył, że przychylił się do wniosku zamawiającego i również wniosł o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp.

W ocenie Izby w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie budziło wątpliwości, że w związku z dokonaną przez zamawiającego czynnościami zastosowanie znalazł art. 568 pkt 2 Pzp, zgodnie z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Odwołujący i zamawiający zgodnie wniesli o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp. W zakresie tych wniosków skład orzekający stwierdził, że aby Izba mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności zamawiającego (art. 513 pkt 1 Pzp). Tym samym na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. Następnie dostrzeżenia wymagało, że zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 Pzp Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian

w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co Izba zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania odwoławczego. Zauważenia również wymagało, że przepisy ustawy nie zobowiązują zamawiającego do zawieszenia postępowania

o udzielenie zamówienia, wobec wniesionego odwołania.

Skład orzekający wskazał, że treść art. 552 ust. 1 Pzp – podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący

w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy, o którym mowa w przepisie art. 552 ust. 1 Pzp należy analogicznie – jak w art. 316 § 1 kpc – interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia (wyrok SN

z 25 czerwca 2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina

z 13 września 2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18). Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Izba jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie. Skoro zamawiający dokonał zmian w dokumentacji, które dotyczyły wniesionego odwołania, Izba nie znalazła powodów do nieuwzględnienia wniosków zamawiającego i odwołującego o umorzenie postępowania odwoławczego ze względu na jego zbędność. Uznać w takiej sytuacji należało, że prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego było bezcelowe,

czyli jak stanowi przepis Pzp – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołanie podtrzymywane przez odwołującego podlegałoby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności zamawiającego. Orzekanie przez Izbę wobec nowych czynności zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania.

W konsekwencji, mając na względzie okoliczności przedmiotowej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 Pzp, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437), z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne koszty, o których mowa w , znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 Pzp Izba orzekła o dokonaniu zwrotu odwołującemu uiszczonego wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji postanowienia.

Przewodniczący: